

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาวิจัย

มนุษยชาตินับตั้งแต่อดีตกาล เป็นต้นมา ได้มีการเปลี่ยนแปลง เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา การสร้างสมอารยธรรมและวิวัฒนาการมนุษยชาติในแต่ละชุมชนแต่ละภูมิภาคได้เกิดขึ้นเพื่อความอยู่รอดและความสะดวกสบายของเผ่าพันธุ์ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้เป็นไปตามสภาพแวดล้อมและกาลเวลา ต่อมาความขัดแย้งทางด้านลัทธิความเชื่อถือและความต้องการเกี่ยวกับการทำมาหากิน และปัญหาอื่น ๆ ทำให้ชุมชนที่มีความเจริญและกำลังเหนือกว่าใช้อำนาจบังคับกลุ่มชนที่ด้อยกว่าแต่รักอิสระภาพต้องอพยพเคลื่อนย้ายจากบริเวณที่อยู่เดิมไปหาที่ทำกินแห่งใหม่ การอพยพทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพราะว่าทำให้กลุ่มผู้อพยพเผชิญกับปัญหาใหม่ การเคลื่อนย้ายไปสู่สภาพแวดล้อมที่ต่างกันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมชุมชนที่เจริญจะเป็นชุมชนที่ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมเสมอ และสามารถแก้ไข ทัศนคติรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และกลุ่มต่าง ๆ ให้เข้ากับสภาพที่แท้จริงของชุมชนเหล่านั้น (กองสงเคราะห์ชาวเขา : 2527 : 17)

ชาวเขาเป็นชนกลุ่มน้อยที่สำคัญมากกลุ่มหนึ่งในสังคมไทย และเป็นกลุ่มที่มีการเคลื่อนย้ายไปมาอยู่ตลอดเวลา สำหรับชาวเขาในประเทศไทยนั้น นักมานุษยวิทยาได้แบ่งเป็น 2 พวกคือ พวกที่มีวัฒนธรรมค่อนข้างใกล้เคียงกับพวกตระกูลจีน-ทิเบต (Sino-Tibetan Stock) ซึ่งได้แก่พวกม้ง เย้า และพวกที่สืบเชื้อสายมาจากทิเบต-พม่า (Tibetan Burmese) ได้แก่ มูเซอ ลีซอ อีเก้อ และกะเหรี่ยง ชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เพิ่งอพยพเข้ามาในประเทศไทยเมื่อไม่นานมานี้ ยกเว้นกะเหรี่ยง

ชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงนั้น อพยพมาจากพม่าเข้ามาอยู่ในประเทศไทย หลายศตวรรษแล้ว และเป็นกลุ่มชาวเขากลุ่มใหญ่ที่สุด มีมากที่สุดจังหวัดเชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน นอกจากนั้นก็มีอยู่ในจังหวัดเชียงราย ลำพูน ลำปาง ตาก กาแพงเพชร กาญจนบุรี ราชบุรี และประจวบคีรีขันธ์ (ขจัดภัย บุรุษพัฒน์ : 2519 : 320-321)

ชาวเขาในประเทศไทยมีประมาณทั้งสิ้น 530,000 คน 89,260 หลังคาเรือน 3,232 หมู่บ้าน (กองสงเคราะห์ชาวเขา 2529) กะเหรี่ยงมีมากที่สุดในประเทศไทย ส่วนใหญ่อาศัยอยู่แถบชายแดนไทยพม่า ตั้งแต่เหนือจด ตะวันตกของประเทศไทย กะเหรี่ยงแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. สะกอหรือยางขาว เรียกตัวเองว่า ปะกายอ เป็นกลุ่มมีมากที่สุดตามจังหวัดเชียงราย
2. reiber หรือเรียกตัวเองว่า ไรปล่ง ส่วนใหญ่อยู่ในเขตแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำพูน ราชบุรี กาญจนบุรี
3. ตองสู หรือ พระโอบ พบในแถบอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน
4. คะยา หรือ บะเว พบในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

เนื่องจากชาวเขาอาศัยอยู่ในที่สูงใกล้บริเวณต้นแม่น้ำแหล่งน้ำต่าง ๆ และมักจะทำไร่เลื่อนลอยซึ่งเป็นการทำลายป่าและแหล่งน้ำต่าง ๆ รวมทั้งบางเผ่าปลูกฝิ่น ทำให้รัฐบาลพยายามพัฒนาชาวเขาโดยหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐซึ่งได้ดำเนินงานมานานแล้ว แต่ไม่บรรลุผลสำเร็จ ทั้งนี้เพราะการเข้าไปของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่เข้าไปในหมู่บ้าน เป็นการเข้าไปพัฒนาโดยเพียงเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มิได้คิดถึงในระยะยาวที่จะทำให้วิถีชีวิตของชาวเขามีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และไม่ได้นึกถึงการดึงชาวบ้านให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ตามนโยบายที่รัฐบาลวางไว้ และการมีส่วนร่วมของชาวเขาต้องเป็นไปโดยความสมัครใจ อยากร่วมกิจกรรมรดยให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของเขา และ นักพัฒนาจะต้องเข้าใจในเรื่องปัจจัยทางวัฒนธรรมของชุมชนชาวเขา และ

การที่จะเปลี่ยนแปลงชุมชนชาวเขาให้มีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จะต้องนำเอาสิ่งใหม่เข้าไปในชุมชน และจะทำให้ชาวเขายอมรับสิ่งนั้นได้นั้นจำเป็นต้องเข้าใจระบบวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยมของชาวเขาอย่างถ่องแท้ และการนำเอาสิ่งใหม่ ๆ เข้าไปแล้วไปขัดกับระบบวัฒนธรรมเดิม จะทำให้ชาวเขาไม่ยอมรับนักพัฒนาจึงต้องเข้าใจระบบวัฒนธรรมของชาวเขาเพื่อบรรลุผลในการพัฒนากลุ่มชาติพันธุ์ดังกล่าว ต่อมารัฐบาลจึงได้มีแผนพัฒนาชาวเขาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3 ซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตชาวเขาอย่างมากดังรายละเอียดดังนี้

ประเทศไทยได้เริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2504-2509 ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2510-2514 ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2515-2519 ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524 ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 ฉบับที่ 7 จะเริ่มใน พ.ศ. 2535-2539 สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะในเรื่องการพัฒนาชนบทและพัฒนาสงเคราะห์ชาวเขานั้น เริ่มมีในแผนที่ 3, 4, 5 ในที่นี้จะขอกล่าวเฉพาะ 3 แผนเท่านั้น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3 พ.ศ. 2515-2519 เน้นปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ เพื่อยกระดับการผลิตและรายได้ของประชาชนชาติภายในประเทศ ลดอัตราการเพิ่มของประชากรให้เหลือร้อยละ 2.5 ต่อปี รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมความเจริญในส่วนภูมิภาค ลดความแตกต่างของรายได้ ส่งเสริมความเป็นธรรมของสังคม พัฒนาสังคมและเพิ่มการมีงานทำ ส่งเสริมบทบาทของเอกชนในการพัฒนา ให้ความสำคัญในด้านการลงทุน ด้านเกษตรและอุตสาหกรรม นอกจากนั้นก็มีการเน้นในด้านพัฒนาสังคม ในด้านการศึกษา สาธารณสุข และสาธารณสุขโรค ในแผนนี้ก็ยังมีแผนพัฒนาส่วนภูมิภาค ซึ่งมีเป้าหมายในขั้นที่จะสร้างพื้นฐาน ลดความเหลื่อมล้ำในด้านรายได้ และความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบท โดยอาศัยมาตรการและโครงการพัฒนาส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งเป็นบ่อเกิดให้รัฐบาลเตรียมการในเรื่องการวางแผนพัฒนาจังหวัดขึ้น ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้ว 25 จังหวัด โดยยึดการวางแผนจากด้านล่างคือ ความต้องการของ

ประชาชนมาสู่เบื้องบนเป็นหลัก การพัฒนาในแต่ละภาคก็ขึ้นอยู่กับลักษณะภูมิประเทศ และความเหมาะสมของท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นหลักในการวางแผนพัฒนา

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 3 นี้มีการพัฒนาและสงเคราะห์ ชาวเขาในระยะ 5 ปี โดยจะทำการปรับปรุงนิคมชาวเขาที่มีอยู่เดิม 4 แห่งให้ สามารถรับสงเคราะห์ชาวเขาที่อพยพจากพื้นที่ที่มีการก่อการร้ายทางภาคเหนือ ประมาณ 10,000 ครอบครัว ขยายหน่วยพัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขาเคลื่อนที่ ทั่วทุกกว้างขวาง โดยกำหนดจัดหน่วยเคลื่อนที่ปีละ 50 หน่วย เพื่อให้สามารถ ครอบคลุมหมู่บ้านชาวเขาทางภาคเหนือ 600 หมู่บ้าน เป็นประชากร 50,000 คน ทำการศึกษาวิจัยทางมานุษยวิทยาของชาวเขาจำนวน 5 เผ่า และทำการวิจัย ชาวเขาเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานโครงการตลอดจนประเมินผลการดำเนินงานสงเคราะห์ชาวเขา

นอกจากนี้มีการส่งเสริมและขยายงานด้านชาวเขาสัมพันธ์ โดยจัดส่ง พระธรรมจาริกไปเผยแผ่พุทธศาสนาแก่ชาวเขาทางภาคเหนือ จำนวน 500 หมู่บ้าน เป็นชาวเขาประมาณ 1,000,000 คน ส่งเสริมให้มีการปลูกไม้ยืนต้น ที่มีค่าทางเศรษฐกิจ เช่น ชา และกาแฟ เป็นต้น ใน 3,000 หมู่บ้าน (พจนานุกรม อธิคมันนที : 2526 : 130)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 ได้กำหนดแนวทางการ พัฒนาท้องถิ่นและชุมชนในชนบท ไว้ดังนี้

เน้นการพัฒนาเขตพื้นที่ตามรูปแบบราชการส่วนท้องถิ่น วางแนวทาง เพื่อปูพื้นฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้ประชาชนเข้าใจ ส่งเสริมและ ป้องกันรักษาความปลอดภัยด้านการเมืองการปกครอง ปรับปรุงแก้ไขกฎกระทรวง ข้อบังคับต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแนวการพัฒนาชุมชน พัฒนาชนบทและแก้ไขปัญหา ด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ยากจนให้ช่วยเหลือตนเอง และมีส่วนในการ แก้ไขปัญหาความยากจนของตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 : 108)

เป้าหมายหลักในการพัฒนาชนบท

1. กำหนดให้อัตราเพิ่มประชากรชนชาวเขาลดลงเหลือร้อยละ 1.5 ต่อปีตอนปลายแผน
2. ให้ชาวเขาเป็นพลเมืองไทยที่มีคุณภาพและมีสิทธิหน้าที่ตามกฎหมาย โดยการมีทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนจำนวนน้อยละ 10 ของประชากรของเขารัฐให้บริการอยู่ในปัจจุบัน
3. เร่งปรับปรุงพื้นที่พื้นที่ป่าไม้ถูกทำลาย โดยการปลูกป่าเฉพาะในเขตภาคเหนือตอนบนให้ได้ 73,000 ไร่ต่อปี
4. ให้กระจายบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน รวมถึงด้านโภชนาการ การศึกษาภาคบังคับและข่าวสารต่าง ๆ ตลอดจนการจัดที่ดินให้ราษฎรได้มีสิทธิทำกินถูกต้องตามกฎหมาย สามารถเพิ่มผลผลิตและมีรายได้สูงขึ้น เป็นหมู่บ้านพัฒนาเต็มรูปจำนวน 120 หมู่บ้าน สำหรับหมู่บ้านอื่น ๆ ที่ดำเนินการต่อไปเพื่อเตรียมพัฒนาให้เป็นหมู่บ้านเต็มรูป
5. ส่งเจ้าหน้าที่หน่วยงานสร้างความสัมพันธ์เบื้องต้นออกเยี่ยมเยียนเข้าถึงชาวเขาทุกหมู่บ้าน

แนวนโยบาย

1. เร่งดำเนินการลดอัตราเพิ่มประชากรชาวเขาและประชากรชาวไทยบนที่สูง และสนับสนุนการจัดตั้งถิ่นฐานถาวรของประชากรชาวเขา และประชาชนชาวไทยที่สูงให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยเน้นชุมชนที่มีความหนาแน่นและอัตราเพิ่มประชากรสูง
2. เร่งปรับปรุงพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม และป้องกันการทำลายทรัพยากรเนื่องจากการกระทำของประชาชนชาวเขาและประชาชน

ชาวไทยบนที่สูง

3. เร่งปรับปรุงองค์กรเพื่อให้สามารถรับภาระในการดำเนินการพัฒนาชาวเขาร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอนพัฒนาที่ชัดเจน รับผิดชอบพัฒนาชาวเขาเป็นแผนแม่บท และเป็นแกนกลางในการประสานการพัฒนาของหน่วยงาน ซึ่งรวมถึงโครงการพัฒนาภาคเหนือ โครงการพระราชดำริและมูลนิธิที่เกี่ยวข้อง

4. เร่งพัฒนาเศรษฐกิจหลักในด้านสาขาเกษตรกรรมควบคู่ไปกับสาขาอื่น เพื่อให้ชาวเขาและประชากรชาวไทยบนที่สูงมีอาชีพที่ถาวร มีรายได้เพียงพอในการยังชีพและลดปริมาณการปลูกฝิ่นลง โดยเร่งเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น และกระจายแรงงานจากภาคเกษตรไปสู่อาชีพหลักอื่น

5. พัฒนาชาวเขาให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ และสามารถช่วยตนเองได้โดยเน้นการเสริมสร้างความรู้ และให้บริการด้านพัฒนาอนามัย พื้นฐาน รวมถึงการลดอัตราการติดยาเสพติด เพื่อให้ชาวเขาได้พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง

6. เร่งรัดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ และสนับสนุนให้ชาวเขาเข้ามามีส่วนร่วมให้มาก สำหรับหมู่บ้านที่ยังไม่มีหน่วยราชการใดเข้าถึง ให้เร่งสร้างความสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและเป็นการผูกพันทางจิตใจของชาวเขาให้มีความนิยมในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

มาตรการการพัฒนา เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาชาวเขาและหรือประชากรชาวไทยบนที่สูงเป็นไปตามเป้าหมายและนโยบาย ได้กำหนดเป็นมาตรการระยะสั้นเพื่อเร่งแก้ปัญหาเร่งด่วนและมาตรการระยะยาว ไว้ดังต่อไปนี้

มาตรการระยะสั้น

ลดอัตราการเพิ่มประชากร กำหนดเขตพื้นที่จัดตั้งชุมชนของประชากรชาวเขา มีการฝึกอบรมและส่งเสริมเทคนิคการผลิต เน้นการใช้วัสดุานท้องถิ่น เพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงและรัฐจะต้องหาตลาด จัดหาทุน จัดหาแหล่งที่ดิน

าให้ชาวเขามีสิทธิ์ในที่ทำกิน เช่นบริเวณป่าเสื่อมโทรม ขยายแรงงานด้านอุตสาหกรรม ป้องกันการขยายตัวบุกเบิกชุมชนใหม่ พัฒนาเขตยากจน ปรับปรุงและขยายบริการด้านสาธารณสุขมูลฐาน ร่วมมือและประสานงานระหว่างท้องถิ่นและส่วนกลาง ส่งเสริมให้การศึกษา ข่าวสารเพื่อให้ชาวเขามีส่วนร่วมพัฒนา

มาตรการระยะยาว มุ่งบริการด้านสังคม เช่น สาธารณสุข การศึกษาดำเนินการไว้ที่ดินให้เหมาะสมและป้องกันการกัดเซาะที่ดิน ภัยพิบัติกรรม ป่าไม้ร่วมมือกับกรมชลประทาน

ปัญหาชาวเขาในประเทศไทยมี 3 ปัญหาใหญ่ ๆ คือ

1. ปัญหาการตัดต้นไม้ทำลายป่าตามต้นน้ำลำธาร การตัดโค่นถางป่าไม้แล้วเผา และการทำไร่เลื่อนลอยโดยทำการเพาะปลูกซ้ำที่จนดินจืด ซึ่งเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้องจะทำให้ดินเสื่อมคุณภาพ
2. ปัญหาการปลูกฝิ่น โดยเฉพาะชาวเขาทางภาคเหนือ นั้น ชาวเขาปลูกฝิ่นมาก เพราะทำรายได้ดีจึงต้องหาทางส่งเสริมชาวเขาให้ปลูกพืชอื่นทดแทนการปลูกฝิ่น
3. ปัญหาความปลอดภัยทางชายแดน เพราะเป็นดินแดนทุรกันดาร ทำให้เกิดการค้าของผิดกฎหมายตามชายแดน เขาเป็นคนที่ไม่มีสัญชาติเข้ามาอยู่ในประเทศไทยก็ไม่ได้รักผูกพันประเทศไทยและเป็นคนไร้การศึกษา จึงทำให้ถูกฝ่ายตรงข้ามชักชวน เพื่อแทรกซึมบ่อนทำลายประเทศไทยได้ จึงต้องหาทางให้เจ้าหน้าที่ราชการออกไปส่งเสริมแนะนำชาวเขาในด้านการศึกษา การเกษตร และให้ความมั่นใจทางด้านจิตใจ และมีความรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย

นโยบายและวิธิตำเนินการกับชาวเขา ปี 2512

1. นโยบายทั่วไป

ก. นโยบายระยะสั้น การจัดทำมีเจ้าหน้าที่เข้าไปถึงชาวเขาที่เป็นจุดล่อแหลมให้ทั่วถึงรวดเร็วที่สุด อดยาศัยวิธีแผนนา เพื่อผูกมัดจิตใจของชาวเขาให้ภักดีต่อประเทศไทย

ข. นโยบายระยะยาว ได้แก่การพัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขาให้อยู่อาศัยและทำมาหากินบนภูเขาคเป็นหลักแหล่งแน่นอน เลิกการปลูกฝิ่นให้ปลูกพืชอื่นทดแทน เลิกทำลายป่า

2. นโยบายการศึกษาแก่ชาวเขา

- ให้การศึกษาแก่ชาวเขาควรทำเป็นพิเศษแตกต่างจากรงเรียนทั่วไป มุ่งให้ชาวเขาเกิดความจงรักภักดีต่อรัฐบาล อ่าน เขียน ภาษาไทยให้คล่อง
- หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการศึกษา เช่น กรมสามัญศึกษา กรมประชาสงเคราะห์ ฯลฯ

3. นโยบายส่งเสริมอาชีพชาวเขา

- ส่งเสริมอาชีพที่ชาวเขารู้จัก มีความชำนาญ และตลาดต้องการ
- มุ่งให้ชาวเขาเลิกปลูกฝิ่น ปลูกไม้ยืนต้นที่มีค่าทางเศรษฐกิจแทน

4. วิธิตำเนินการกับชาวเขา

- ชาวเขาที่อยู่กระจัดกระจายบนภูเขาคให้มารวมกันในที่ที่เหมาะสม เป็นหมู่บ้าน ซึ่งทางการจัดไว้

- สนับสนุนให้ชาวเขาอยู่กับที่ใหม่เคลื่อนย้าย จัดหน่วยเคลื่อนที่เข้า
ไปปฏิบัติการพัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา
- ถ้าชาวเขาไม่ต้องการอยู่บนภูเขา ทางหน่วยราชการก็จัดให้
การสงเคราะห์ที่ดินให้อยู่รวมกันในที่ราบ และสามารถให้มีชีวิตผสมผสานกับคนไทย
ในพื้นที่ราบได้
- สร้างความสัมพันธ์ทางจิตใจให้ชาวเขามีความรู้สึกว่าเขาเป็น
คนไทย (ขจัดภัย บุษย์พัฒนา : 2528 : 152-153)

จากการศึกษาถึงปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งเป็นผลอันเกิด
จากการกระทำของชาวเขา ตลอดจนการแก้ปัญหา และการให้ความช่วยเหลือแก่
ชาวเขาในด้านต่าง ๆ ทำให้ชาวเขาเริ่มมีการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงวิธีการ
ดำเนินชีวิตในหลาย ๆ ทาง เช่น ด้านการศึกษา สังคม ศาสนา และขนบธรรมเนียม
ประเพณี การเปลี่ยนแปลงด้านการยอมรับของใหม่ หรือวิทยาการสมัยใหม่ มีการ
ยอมรับผสมผสานทางวัฒนธรรมระหว่างชาวไทยและกะเหรี่ยง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ
เหล่านี้ทำให้ชุมชนกะเหรี่ยงในที่ต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ กันไป
ชุมชนกะเหรี่ยงบางแห่งมีสภาพชีวิตอยู่ดีกินดี พึ่งพาตนเองได้ มีอาหารการกินดี
ไม่อดอยาก ชุมชนปลอดจากอาชญากรรม ทำให้ทุกคนอยู่อย่างสงบ แต่ในขณะเดียวกัน
ชุมชนกะเหรี่ยงอีกหลายชุมชนเปลี่ยนแปลงไปอย่างช้า ๆ เช่น บ้านสะเนฟอง
อำเภอสังขละบุรี แต่บางหมู่บ้านมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ชุมชน
กะเหรี่ยงมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เช่น หมู่บ้านไร่ป่า อำเภอทองผาภูมิ ซึ่งเป็น
กะเหรี่ยงล้วนและอยู่ใกล้อำเภอเหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบกับหมู่บ้านไร่ป่าแล้ว
ปรากฏว่า การคมนาคมในหมู่บ้านสะเนฟองลำบากมากในฤดูฝน เพราะรถยนต์
เข้าไปไม่ถึงหมู่บ้าน ต้องเดินด้วยเท้าข้ามภูเขาเข้าหมู่บ้าน จึงทำให้สภาพหมู่บ้าน
สะเนฟองเป็นหมู่บ้านที่มีความล้าหลังอยู่ ประชาชนมีความยากจน ขาดแหล่งบริการ
และสาธารณูปโภค ที่จะอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน จึงมีการเปลี่ยนแปลง
ช้ากว่าบ้านไร่ป่า

ดังนั้นปรากฏการณ์ที่แตกต่างกันในกลุ่มทั้งสองของชุมชนกะเหรี่ยงดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเกิดข้อปัญหาการวิจัย คือ การศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในหมู่บ้านกะเหรี่ยง 2 หมู่บ้าน คือ บ้านไร่ป่า อำเภอทองผาภูมิ และบ้านสะเนฟ่อง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนกะเหรี่ยง 2 ชุมชน คือ ที่หมู่บ้านไร่ป่า อำเภอทองผาภูมิ กับ หมู่บ้านสะเนฟ่อง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี โดยเน้นศึกษาการเปลี่ยนแปลงในระบบครอบครัว ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมือง การปกครอง ระบบการศึกษา ระบบศาสนา ระบบอนามัยและสาธารณสุข และเพื่อศึกษาแนวโน้มของการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ในหมู่บ้านกะเหรี่ยง 2 แห่งดังกล่าว

ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เน้นศึกษาเฉพาะหมู่บ้านไร่ป่า อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี และหมู่บ้านสะเนฟ่อง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการศึกษาถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ประเพณีความเชื่อของชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงในภาคตะวันตก
2. เพื่อที่จะทำให้เกิดความมั่นคงในทางการเมือง และขจัดปัญหาชนกลุ่มน้อยที่ก่อความไม่สงบตามชายแดน
3. เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม และการปรับตัวของชาวกะเหรี่ยงที่หมู่บ้านไร่ป่าและหมู่บ้าน

สะเนฟอง ว่าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแล้ว ทำให้ความเป็นอยู่ของชาวกะเหรี่ยง
ดีขึ้นหรือไม่

4. เพื่อทราบถึงปัจจัยและอุปสรรคของการเปลี่ยนแปลง
5. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาชาวเขาต่อไป เป็นข้อมูล
สำหรับนักพัฒนา และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับชาวเขาภาคตะวันตกต่อไป